

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้าต่อการปรับตัวของบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ ดังมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

โปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้า

ตัวแปรตาม

การปรับตัว

3.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจที่มารับการรักษาที่แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น โดยกำหนดลักษณะประชากร ดังนี้

1. เป็นบุคคลที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ
2. ไม่มีโรคเรื้อรังอย่างอื่นร่วมด้วย นอกจากโรคหรือภาวะที่เกิดร่วมกับโรคหลอดเลือดหัวใจ ได้แก่ โรคความดันโลหิตสูง ภาวะไขมันในเลือดสูง ลิ้นหัวใจตีบ ลิ้นหัวใจรั่ว
3. ไม่มีอาการและอาการแสดงของโรคหัวใจที่รุนแรง (ตามการจำแนกของสมาคมโรคหัวใจแห่งนิวยอร์ก มีไม่เกินระดับ 3 คือ มีอาการเหนื่อยหอบ ถึงแม้จะทำงานเพียงน้อย แต่ต้องไม่มีอาการขณะพัก)
4. ได้รับการรักษาโรคหลอดเลือดหัวใจ ด้วยยาเท่านั้น
5. มีสติสัมปชัญญะดี ไม่มีปัญหาการได้ยิน การมองเห็น การพูด การอ่าน มีความสามารถในการเข้าใจภาษาไทยได้ดี
6. ยินดีให้ความร่วมมือในการศึกษา

3.3 กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกจากประชากรดังกล่าวซึ่งมารับการรักษาระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนกรกฎาคม 2541 จำนวน 30 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน (โดยวิธีการจับฉลาก หากจับฉลากได้เป็นเลขคี่บุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจจะเป็นกลุ่มทดลอง หากเป็นเลขคู่จะเป็นกลุ่มควบคุม)

3.4 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ The Randomized Control-Group Pretest-Posttest Designs (ธวัชชัย วรพงศ์ธร, 2534) โดยมีแผนภูมิ ดังนี้

กลุ่ม	ประเมินพฤติกรรมการปรับตัว	ทดลอง	ประเมินพฤติกรรมการปรับตัว
R E	T _{1E}	X	T _{2E}
R C	T _{1C}	-	T _{2C}
E	= กลุ่มทดลอง		
C	= กลุ่มควบคุม		
T _{1E}	= คะแนนการปรับตัวของบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจในกลุ่มทดลอง ก่อนการให้โปรแกรมข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้า		
T _{1C}	= คะแนนการปรับตัวของบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจในกลุ่มควบคุม เมื่อเริ่มการคัดเลือกเข้าสู่กลุ่มควบคุม		
T _{2E}	= คะแนนการปรับตัวของบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจในกลุ่มทดลอง ภายหลังการเริ่มให้โปรแกรมข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้า 8 สัปดาห์		
T _{2C}	= คะแนนการปรับตัวของบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจในกลุ่มควบคุม ภายหลังจากการคัดเลือกเข้าสู่กลุ่มควบคุม 8 สัปดาห์		
X	= โปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้า		

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยดังนี้

- 3.5.1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนตัวของบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ
- 3.5.2 แบบประเมินการปรับตัวของบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ
- 3.5.3 โปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้า

3.5.1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนตัวของบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัว วิธีเสียค่ารักษาพยาบาล การรับรู้ต่อการวินิจฉัยโรค ระยะเวลาของการเป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ การรับรู้ความรุนแรงของโรค แรงสนับสนุนทางสังคม วิธีการรักษาพยาบาล แหล่งความรู้ที่เคยได้รับ

3.5.2 แบบประเมินการปรับตัวของบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจาก แบบประเมินการปรับตัวในผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายของ กุลธิดา พานิชกุล (2536) แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบประเมินการปรับตัวด้านร่างกาย

ตอนที่ 2 แบบประเมินการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ ด้านการพึ่งพา ระหว่างกัน

ตอนที่ 1 แบบประเมินการปรับตัวด้านร่างกาย ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่ามี 5 ระดับ ดังนี้

ไม่มีเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึก หรือความจริงที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ
น้อยมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก หรือความจริงที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจน้อยมากหรือประมาณ 1 วันใน 1 สัปดาห์
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก หรือความจริงที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจบางครั้งหรือประมาณ 2 วันใน 1 สัปดาห์
ค่อนข้างบ่อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก หรือความจริงที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจค่อนข้างบ่อยหรือประมาณ 3-4 วันใน 1 สัปดาห์
บ่อยมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก หรือความจริงที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจบ่อยมากหรือประมาณ 5-7 วันใน 1 สัปดาห์

การให้คะแนน ขึ้นอยู่กับลักษณะข้อความ คือ

1) ข้อความที่มีลักษณะด้านบวก ได้แก่ ข้อ 6,9,11,12,13 ให้คะแนนดังนี้

บ่อยมาก ให้ 5 คะแนน

ค่อนข้างบ่อย ให้ 3 คะแนน

บางครั้ง ให้ 4 คะแนน

น้อยมาก ให้ 2 คะแนน

ไม่มีเลย ให้ 1 คะแนน

- 2) ข้อความที่มีลักษณะทางลบ ได้แก่ ข้อ 1,2,3,4,5,7,8,10,14,15,16,17,18, 19,20 ให้คะแนนดังนี้

บ่อยมาก ให้ 1 คะแนน

ค่อนข้างบ่อย ให้ 2 คะแนน

บางครั้ง ให้ 3 คะแนน

น้อยมาก ให้ 4 คะแนน

ไม่มีเลย ให้ 5 คะแนน

ตอนที่ 2 แบบประเมินการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ ด้านการพึ่งพา
ระหว่างกัน ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 34 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า
มี 5 ระดับดังนี้

ไม่เลย หมายถึง ผู้ตอบมีพฤติกรรมหรือความรู้สึกตามข้อความนั้นเลย

เล็กน้อย หมายถึง ผู้ตอบมีพฤติกรรมหรือความรู้สึกตามข้อความนั้นเล็กน้อย

ปานกลาง หมายถึง ผู้ตอบมีพฤติกรรมหรือความรู้สึกตามข้อความนั้น

ปานกลาง

มาก หมายถึง ผู้ตอบมีพฤติกรรม หรือความรู้สึกตามข้อความนั้นมาก

มากที่สุด หมายถึง ผู้ตอบมีพฤติกรรมหรือความรู้สึกตามข้อความนั้นมาก
ที่สุด

การให้คะแนน ขึ้นอยู่กับลักษณะข้อความ คือ

- 1) ข้อความที่มีลักษณะด้านบวก ได้แก่ ข้อ 1,9,10,11,14,15,16,18,20,21,22, 23,25,28,33,34 ให้คะแนนดังนี้

ไม่เลย ให้ 1 คะแนน

เล็กน้อย ให้ 2 คะแนน

ปานกลาง ให้ 4 คะแนน

มาก ให้ 3 คะแนน

มากที่สุด ให้ 5 คะแนน

- 2) ข้อความที่มีลักษณะทางลบ ได้แก่ ข้อ 2,3,4,5,6,7,8,12,13,17,19,24, 26,27,29,30,31,32, ให้ คะแนนดังนี้

มากที่สุด ให้ 1 คะแนน

มาก ให้ 2 คะแนน

ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เล็กน้อย	ให้ 4 คะแนน
ไม่เลย	ให้ 5 คะแนน

3.5.3 โปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้า

ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้า ใช้สื่อเป็นเทปบันทึกเสียงประกอบภาพพลิก และคู่มือการปรับตัวสำหรับบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ

ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรม

1) ศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งเอกสาร ตำรา งานวิจัย ประวัติเก่า ร่วมกับการศึกษานำร่องในบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ ที่แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น จำนวน 20 ราย โดยใช้แบบประเมินผู้ป่วยตามทฤษฎีการปรับตัวของรอยเพื่อศึกษาปัญหาและสิ่งเร้าที่มีผลต่อการปรับตัวของบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ โดยสิ่งเร้าดังกล่าวที่สร้างในโปรแกรมนั้นเป็นสิ่งเร้าที่บุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจส่วนใหญ่ต้องเผชิญ นอกจากนี้ยังรวมถึงวิธีการในการลด ขจัด หรือปรับเปลี่ยนสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่มีประสิทธิภาพและเพิ่มสิ่งเร้าที่ส่งเสริมการปรับตัวต่างๆเหล่านั้นด้วย

2) สรุปลิงเร้าและปัญหาการปรับตัวในแต่ละด้านแล้วนำมาสร้างเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้า

3) จัดทำบทบรรยายของเทปบันทึกเสียงตามข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้า แล้วนำไปบันทึกเสียง

4) จัดทำภาพพลิกขนาด 11/15 นิ้ว ประกอบด้วยภาพถ่ายสิ่งจริง โดยมีเนื้อหาและภาพถ่ายสอดคล้องกันกับเทปบันทึกเสียง มีความชัดเจน เข้าใจง่าย และมีความต่อเนื่องกัน

5) จัดทำคู่มือการปรับตัวซึ่งมีเนื้อหาข้อมูลที่จะเฝ้าติดตามเทปบันทึกเสียงประกอบภาพพลิก เพื่อให้บุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจได้ศึกษาข้อมูลอย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง

ขั้นตอนการให้โปรแกรม

บุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจจะได้รับโปรแกรมนี้อย่างเป็นรายบุคคล ในห้องที่เป็นสัดส่วน 2 ครั้ง โดยมีเนื้อหาข้อมูลที่เหมือนกันทั้งสองครั้ง ใช้เวลาครั้งละไม่เกิน 45 นาที ห่างกัน 4 สัปดาห์ การให้ข้อมูลแต่ละครั้งพยาบาลจะเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรม โดยก่อนและหลังของการให้ข้อมูลมีช่วงเวลาประมาณ 15 นาที ที่เปิดโอกาสให้มีการพูดคุยถึงประสบการณ์ ชักถามปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเร้าและปัญหาการปรับตัวระหว่างบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจกับพยาบาล

ขณะให้ข้อมูลบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจจะได้รับฟังเทปบันทึกเสียงและเปิดภาพพลิกไปพร้อมกันด้วยตนเอง และเมื่อจบการให้ข้อมูลบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจสามารถเลือกและตัดสินใจและรับฟังข้อมูลในส่วนที่ตนเองต้องการซ้ำได้ หลังจากการให้ข้อมูลครั้งแรกบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจจะได้รับคู่มือการปรับตัวไปศึกษาด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องที่บ้าน

3.6 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) ของแบบบันทึกข้อมูลส่วนตัวและแบบประเมินการปรับตัว

ผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่านเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา แล้วนำมาพิจารณาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะในข้อมูลส่วนตัวและแบบประเมินการปรับตัวทั้ง 4 ด้าน ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

- แพทย์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับโรคหลอดเลือดหัวใจ จำนวน 2 ท่าน
- พยาบาลผู้มีความรู้และประสบการณ์ในการดูแลบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ 3 ท่าน
- พยาบาลผู้มีความรู้เรื่องทฤษฎีการปรับตัวของรอย 3 ท่าน

การตรวจสอบหาความเที่ยง (reliability) ของแบบประเมินการปรับตัว โดยนำแบบประเมินที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (วิลาวรรณ พันธุ์ฤกษ์, 2534) ได้ค่าความเที่ยงของแบบประเมินการปรับตัว = 0.87

การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) ของโปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้า

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลสรุปสิ่งเร้าและปัญหาการปรับตัวในแต่ละด้าน บทบรรยายเทปบันทึกเสียงภาพพลิก คู่มือการปรับตัว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ในภายหลังอีกครั้งหนึ่ง ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

- แพทย์ผู้เชี่ยวชาญโรคหลอดเลือดหัวใจ จำนวน 1 ท่าน
- พยาบาลผู้มีความรู้และประสบการณ์ในการดูแลบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ จำนวน 4 ท่าน
- ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการใช้สื่อในการให้ข้อมูล จำนวน 2 ท่าน

หลังจากนั้นได้นำโปรแกรมการให้ข้อมูลที่บันทึกเสียงและภาพพลิกประกอบ ไปทดลองใช้กับบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของโปรแกรม ผลการทดลองใช้พบว่า โปรแกรมยังไม่ชัดเจนในเรื่อง ภาพถ่าย จังหวะและความเร็วของการเปิดภาพพลิกกับเสียงที่บันทึกไม่สัมพันธ์กัน ตัวหนังสือในคู่มือการปรับตัวมีขนาดเล็ก ผู้วิจัยจึงได้นำมาปรับปรุงแก้ไขและให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบอีกครั้ง แล้วนำไปทดลองใช้กับบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่นอีก จำนวน 5 คน พบว่าใช้ได้ดี ไม่มีปัญหา จึงใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ภายหลังการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยตลอดจนปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว จึงได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.7.1 ขออนุมัติเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น

3.7.2 เลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตามลักษณะของประชากรที่กำหนด แนะนำตัวและขอความร่วมมือโดยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้ทราบ จึงทำการจับฉลากเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.7.4 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการทดลอง ในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

กลุ่มทดลอง

เป็นกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้าเป็นรายบุคคล 2 ครั้ง โดยมีเนื้อหาข้อมูลที่เหมือนกันทั้งสองครั้ง ใช้เวลาครั้งละไม่เกิน 45 นาที ห่างกัน 4 สัปดาห์ การให้ข้อมูลแต่ละครั้งพยาบาลจะเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรม โดยก่อนและหลังของการให้ข้อมูลมีช่วงเวลาประมาณ 15 นาที ที่เปิดโอกาสให้บุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจได้พูดคุยถึงประสบการณ์และซักถามพยาบาลในปัญหาการปรับตัวและสิ่งเร้าที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัว ขณะให้ข้อมูลบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจจะได้รับฟังเทปบันทึกเสียงและเปิดภาพพลิกไปพร้อมกันด้วยตนเอง และเมื่อจบการให้ข้อมูลบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจสามารถเลือกและตัดสินใจดูและรับฟังข้อมูลในส่วนที่ตนเองต้องการซ้ำได้ หลังจากการให้ข้อมูลครั้งแรกบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจจะได้รับคู่มือการปรับตัวไปศึกษาด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องที่บ้าน รายละเอียดของขั้นตอนการให้โปรแกรมมีดังนี้

การให้โปรแกรมข้อมูลครั้งแรก

- 1) ประเมินความพร้อมบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยต้องมีสัญญาณชีพอยู่ในเกณฑ์ปกติ สามารถนั่งได้โดยไม่มีอาการเวียนศีรษะหรือหน้ามืด และมีความต้องการเข้าร่วมการได้รับโปรแกรมการให้ข้อมูล
- 2) ผู้วิจัยสัมภาษณ์และบันทึกข้อมูลส่วนตัว ข้อมูลการปรับตัว
- 3) ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดขั้นตอนโปรแกรม ซึ่งประกอบด้วยระยะเวลาของการให้ข้อมูล เนื้อหาการให้ข้อมูล และชี้แจงบทบาทของบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจในการเข้าร่วมโปรแกรมและชี้แจงบทบาทของผู้วิจัย
- 4) ดำเนินการให้ข้อมูลตามโปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้าที่เตรียมไว้ เป็นรายบุคคล โดยเปิดโอกาสให้มีการพูดคุยถึงประสบการณ์และซักถามปัญหาเกี่ยวกับสิ่งเร้าและปัญหาการปรับตัวระหว่างบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจกับพยาบาล ใช้เวลาประมาณ 5 นาที

- 5) ให้บุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจรับฟังเทปบันทึกเสียงและเปิดภาพพลิกไปพร้อมกันด้วยตนเอง ใช้เวลาประมาณ 30 นาทีและเมื่อจบการรับฟังข้อมูล บุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจสามารถเลือกและตัดสินใจในการดูและรับฟังข้อมูลในส่วนที่ตนเองต้องการซ้ำได้
- 6) เมื่อจบการรับฟังข้อมูล เปิดโอกาสให้บุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจได้ซักถามพยาบาลในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวและสิ่งเร้าที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัว เวลาประมาณ 10 นาที
- 7) ให้คู่มือการปรับตัวแก่บุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจนำไปศึกษาต่อเนื่องที่บ้านและนัดให้มาเข้าร่วมโปรแกรมข้อมูลอีกครั้ง ในสัปดาห์ที่ 4

การให้โปรแกรมข้อมูลครั้งที่สอง

- 1) ประเมินความพร้อมบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยต้องมีสัญญาณชีพอยู่ในเกณฑ์ปกติ สามารถนั่งได้โดยไม่มีอาการเวียนศีรษะหรือหน้ามืด และมีความต้องการเข้าร่วมการได้รับโปรแกรมการให้ข้อมูล
- 2) ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดขั้นตอนโปรแกรม ซึ่งประกอบด้วยระยะเวลาของการให้ข้อมูล เนื้อหาการให้ข้อมูลและชี้แจงบทบาทของบุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจในการเข้าร่วมโปรแกรมและชี้แจงบทบาทของผู้วิจัย
- 3) ดำเนินการให้ข้อมูลตามโปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้าที่เตรียมไว้ เป็นรายบุคคล โดยเปิดโอกาสให้บุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจได้พูดคุยถึงประสบการณ์ การนำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ในการแก้ไขปัญหการปรับตัวและซักถามพยาบาลในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวและสิ่งเร้าที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัว ใช้เวลาประมาณ 5 นาที
- 4) ให้บุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจรับฟังเทปบันทึกเสียงและเปิดภาพพลิกไปพร้อมกันด้วยตนเอง ใช้เวลาประมาณ 30 นาทีและเมื่อจบการรับฟังข้อมูล บุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจสามารถเลือกและตัดสินใจในการดูและรับฟังข้อมูลในส่วนที่ตนเองต้องการซ้ำได้
- 5) เมื่อจบการรับฟังข้อมูล เปิดโอกาสให้บุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจได้ซักถามพยาบาลในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวและสิ่งเร้าที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัว ใช้เวลาประมาณ 10 นาที ในระหว่างสัปดาห์ที่ 4-8 บุคคลที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจจะมีคู่มือการปรับตัวศึกษาด้วยตนเอง และผู้วิจัยนัดให้มารับการประเมินการปรับตัวอีกครั้งในสัปดาห์ที่ 8

กลุ่มควบคุม

เป็นกลุ่มที่มารับการตรวจรักษาที่แผนกผู้ป่วยนอกตามแพทย์นัด ซึ่งจะได้รับการประเมินความพร้อม การสัมภาษณ์และบันทึกข้อมูลส่วนตัว ข้อมูลการปรับตัว เมื่อเริ่มเข้าสู่กลุ่มควบคุมและได้รับการประเมินการปรับตัวอีกครั้งในสัปดาห์ที่ 8 โดยผู้วิจัย

3.8 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์ด้วยค่าความถี่
2. วิเคราะห์การกระจายของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติคอลโมโกรอฟ สมิรโนฟ (Kolmogorov Smirnov Test)
3. วิเคราะห์การกระจายเหมือนระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square Test)
4. หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง
5. หลังการทดลอง เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยสถิติ t-test independent samples (one tailed test)